

# Een teder portret van vergankelijkheid



De Morgen - 23 Jul. 2021  
Pagina 14

## SONO IO

Een zoon komt thuis en in de hereniging met zijn vader voltrekt zich de wissel van de generaties. Met Sono io eert Circus Ronaldo de clowneske tradities van het familiecircus.

Een oudere man zit in bad, wegzinkend in heet water en warme herinneringen. Een cassette recorder speelt een opname van zijn successen als 'il grande clown Ronaldo!' 'Sono io' knikt hij trots. 'Sono io', eechoot een figuur achter hem, een koffer in de hand. Ik ben het, je zoon.

Het is een theatrale topos: de zoon keert terug en confronteert zijn vader met de vergankelijkheid van zijn autoriteit. Het mooie is dat de komische ijdelheid van Danny nooit de glunderende trots op zijn zoon overvleugelt. Terwijl Pepijn er alles aan doet om zijn vader de vernedering van zijn falen te besparen. Hun krachtmeting is geen gevecht, maar een hobbelige weg naar inzicht, vol tederheid.

Het theatrale meesterschap van Circus Ronaldo (eindregie: Frank Van Laecke) schuilt in de subtiele karaktertekening, maar ook in het drama van de vergankelijkheid. Wanneer Pepijn na een act zelf in bad belandt, spiegelt hij de uitgangspositie van zijn vader - ook de zoon is gedoemd om op een dag te verzinken in vergane glorie. Bij het opnieuw aankleden van zijn zoon (zoals vaders dat doen met kinderen en kinderen later met hun vaders) gebruikt Danny een outfit die refereert aan de pierrot. Zeven generaties clowns? Vergeet het, hier bekleedt een vader zijn zoon symbolisch, met een eeuwenoude traditie die teruggaat tot aan de commedia dell'arte.

Het zijn deze scènes die Sono io uittillen boven een 'klassieke' circusvoorstelling. Wat niet wegneemt dat de voorstelling eer betoont aan de volkse archetypes binnen het nomadische circus - zie het schimmenspel of de fietsscène rond de piste. En laat ons niet vergeten dat clowns ook muzikanten zijn: zowel Danny als Pepijn bespelen virtuoos een variëteit aan instrumenten.

Het is de muziek die verzoent. De aanvankelijk stevig tegen elkaar optoeterende gezinsleden vormen uiteindelijk een harmonieus orkest waaruit elke competitie wegsijpelt. Met open mond kijkt Danny hoe zijn zoon een trompetsolo blaast. Stilletjes trekt hij zich terug. Hij begrijpt: het is aan hém.

Van 23/7 tot 25/7 op Cirque Plus in Brugge, meer info op [www.fransbrood.com](http://www.fransbrood.com)

(EC)

Copyright © 2021 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden